

Duffeligheden af, at Forsatningsagen saa hurtigt som muligt bringes til Ende, men det er navnlig af Hensyn til Forsatningsforholdene, som de ere, thi vi kunne jo dog ikke, som den ærebe Ade Landsthingsmand for 10de Kred (Grundtvig) og den Ade Landsthingsmand for 3die Kred (Boisen), stille os paa et idealt Standpunkt, naar vi skulle bestemme det foreliggende Forsatningsforslag, men vi maae virkelig see hen til den bestaaende Forsatningstilstand, som den er, og fra dette Standpunkt tillader jeg mig at sige, at det Forsatningsforslag, der her foreligger, er grundet paa Ret og Billighed, ligesom at det indeholder fuldstændig Betyggelse for Dannelsen af et konservativt sammensat Landsting, der kan arbejde sammen med det folkevalgte Thing, og en fuldstændig Garanti for Hævdelsen og Bevarelsen af den almindelige Stemmeret og dennes overveiende Indflydelse paa de finantzielle Spørgsmaals Afgjørelse. Det har forøvrigt været mig saameget lettere at kunne slutte mig til det foreliggende Forslag, som det, lige siden Forsatningsagen første Gang forelaa Rigsraadet, steds har været min Anskuelse, at det vilde være, om ikke den eneste, saa dog den hurtigste og meest praktiske Maade til at komme bort fra den bestaaende Forsatningstilstand, at sammensmelte de tvende Forsatninger, der begge ere lige lovligt bestaaende, til een Forsatning, en Forsatning, der med Hensyn til dens Landsthings Sammensætning gav de tvende Principer, hvorpaa de bestaaende Forsatningers Landsting ere grundede en ligeberettiget Indflydelse, thi kun ved saaledes at støtte sig til det Bestaaende, kunde man vente at vinde, som det har viist sig, de paagjældende Repræsentationers Samtykke til de nødvendige Forandringer i de bestaaende Grundlove. Jeg troer, det vilde have været heldigere for Forsatningsagens hurtige Tilendbringelse, dersom man allerede dengang var gaaet den Vej, som man nu er gaaet, og det manglede ikke paa Opfordringer dertil, thi allerede dengang forelaa der Forslag, der vare grundede paa det samme Princip med Hensyn til Landstingets Sammensætning som det nu foreliggende Forslag; men herom kunne jo Meningerne være deelte, og da det jo er ønsket nu at tale om, hvad der er passeret

paa et tidligere Stadium af Forhandlingerne, saa skal jeg blot tillade mig at bemærke med Hensyn til det foreliggende Forsatningsforslag, at, om der ogsaa findes enkelte Bestemmelser deri, som jeg ikke ganske kan billige, f. Ex. Bestemmelsen angaaende Kongevalg, ligesom ogsaa Bestemmelsen om, at de høist Bestattede skulle have ligesom en dobbelt Stemmeret til Landstinget, nemlig foruden den directe ogsaa den indirecte, hvilket Sidste forøvrigt er aldeles ligegyldigt, fordi de paa Grund af deres Faatallighed dog ikke kunne udøve den fjerneste Indflydelse paa Valgmandsvalgenes Udsald, — om der ogsaa saaledes findes Bestemmelser i de foreliggende Forslag, der ikke tiltale de Enkelte, saa er det jo dog noget Underordnet. Hovedsagen er, om det foreliggende Forslag, dersom det ophjæves til Grundlov, er af en saadan Bessaffenhed, at vi med det ville gaae en rolig, sund og jævn Udvikling af vore Forhold imøde; Hovedsagen er, at det foreliggende Forsatningsforslag, naar det bliver Grundlov, giver Statsborgeren al den Frihed og politiske Indflydelse, som han har Ret til at fordrø, og derhos yder en fuldstændig Garanti for, at Statsborgerne steds vilde beholde disse Goder, der ere dem tilskreede i Grundloven, forsaavidt en Grundlov kan sikkre dette, — og i denne Retning, i denne Hovedsag troer jeg, at det foreliggende Forsatningsforslag vil skibestgjøre enhver berettiget Forbring, der kan stilles til det, naar man stiller sig paa den bestaaende Forsatningstilstands Standpunkt; og det er jo dog det Standpunkt, man absolut maa stille sig paa. Jeg skal derfor stemme for det foreliggende Forsatningsforslag, idet det er min Tro og mit Haab, at, dersom det bliver ophjævet til Grundlov, da vil det forsaavidt blive heldigere end dets Forgængere, idet alle Dele, alle Classer af det danske Folk, om end ikke nu strax, saa dog snart ville komme til Erkjendelse om, at fuld Retfærdighed er vederfaret Alle, og deri finde en forøget Opfordring til at slutte sig sammen i sælles Samvirken for det dyrebare Fædreland.

Andersen: Jeg kan ikke lade være at begjære Ordet for at imøbegaae den ærebe sidste Tale i et enkelt Punkt. Han sagde, at det